

PUCEK (6) *sb m*

e jasne.

sg N pucek (4). ◇ I pucki(e)m (1). ◇ pl A pucki (1).

Sł stp brak, Cn: pucek, pucki, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Policzek; buccula Cn (1) : Obiadby był bogáty, do ktoregoby cię Poládzono, pytam cię: iadłbyś, czy nie iedząc Wftałbyś od ftołu? (–) Iadłbym, chybáby mi broniał. Iá wierę choctayby mi y niekazał, iadłbym, Y nápełniwłszy obá pucki łpiefznobym żárł CiekPotr 37.*

2. *Człowiek mający wydęte policzki (1) : Buccas ambas inflare, Oddać łie/ Puckiem być. Mącz 130d.*

3. *Człowiek mający wielką twarz lub wargi (2) : Chilo, Ktory wielkie wárgi ma/ Gębá/ Pucek yáko niektórzy zowá. Mącz 51c, 203a.*

4. *Mały chłopczyk; pupus, pusio Mącz, Cn; pusiolus, pusus Cn (2) : Pupus, Máły chłopieczek/ chłopiątko/ pucek też niektórzy mówią. Mącz 332a, 332c.*

Synonimy: 1. pogębek, policzek; 4. chłopiątko, młodzieniaszek, pacholątko, parobeczek.

AĆ